

[Tinning]

mill. kr. i 1986. Og de ældre bruger også biblioteker, bruger sygehusvæsenet, ligesom ældre jo også har det med at sende breve. Pensionerne bliver ganske vist reguleret på en lidt særlig måde, men der er ikke nogen som helst garanti for, at de bliver reguleret sådan, at der er dækning for prisstigningerne. Særlig hensyntagen til de ældre? Ikke forstået.

Til gengæld forstår jeg måske bedre det tredje brudstykke. Det var noget med: vi kan ikke blive ved med i samme omfang som hidtil at betale til mennesker, som egentlig godt skulle kunne klare sig selv. Vi må stoppe de huller til, som bliver udnyttet på utilsigtet måde. Det må jo bl.a. være dem, der får bistandshjælp, f.eks. de 235.000 familier, som i 1981 var tvunget til at modtage forbigående kontanthjælp over bistandsloven for at overleve. Og de 235.000 er jo kun hovedpersoner, som det hedder i statistikken; i virkeligheden drejer det sig om langt flere, vel i hvert fald op mod 300.000. Alle disse familier har modtaget underholdshjælp, dvs. hjælp først og fremmest til mad og til tøj. Der var engang, hvor den hjælp svarede til det, der hedder folkepensionens grundbeløb, men da hr. Anker Jørgensen var statsminister, blev hjælpen sat ned til 90 pct. af dette grundbeløb. 1. juli var det på omkring 2.200 kr. Og nu skal hjælpen så ned på 80 pct. 250 kr. mindre om måneden til mad og tøj.

Så blev det hul da stoppet. Næsten, for familierne havde også fået hjælp til de faste udgifter: husleje, radio- og TV-licens, fagforeningskontingent osv. Men den hjælp skal også sættes ned. Og for nu at være helt sikker, så laver man et nyt loft for, hvor høj den samlede kontanthjælp normalt kan være, altså underholdshjælpen plus hjælpen til de faste udgifter. Det var et loft, som blev indført, medens hr. Anker Jørgensen var statsminister, og det betød, at man normalt højst kunne få et beløb udbetalt, som svarede til den maksimale sats for arbejdsløshedsdagpengene. Sådan er det skam endnu, nu er satsen bare sat ned med omkring 13.000 kr. om året.

Hvis folk så ikke kommer i arbejde – hvor det så ellers skulle være henne – så skal de da have mindre i hjælp. Efter 9 sammenhængende måneder på forbigående hjælp bliver familien flyttet på varig hjælp. Det vil f.eks. sige 2.900 kr. pr. måned for en enlig til at

dække det hele eller 4.500 kr. for en enlig med et barn til at dække det hele. Varig hjælp er en størrelse, som er forbeholdt folk, der bare venter på at få pension. Indførte man denne 9 måneders regel i dag, ville det betyde, at omkring 37.000 familier kom på varig hjælp oven i de ca. 10.000, der er det i forvejen. Det er i sandhed en udvidelse af den førtidige folkepension.

Der er et fjerde brudstykke, som jeg godt nok kan huske, men som jeg heller ikke kan forstå. Det var noget med ikke at begrænse familiens muligheder for at leve et trygt liv med gode udfoldelsesmuligheder. Familier er tit noget med børn, men der skal spares 200 mill. kr. på børnetilskuddene. Da hr. Anker Jørgensen var statsminister, var der 30.000 familier, der mistede børnetilskuddet ved majforliget i 1980. Nu er der 47.000 til, der mister det, og andre 37.000, der skal have det nedskåret.

Det er også sådan, at ungdomsydelsen forsvinder for de 16–17-årige. Det er en ydelse, der er gået ikke til alle 16–17-årige, men til de dårligst stillede familier. Det er ganske vist sådan, at der kommer noget børnetilskud til de 16–17-årige i stedet for, men der er afsat 70 mill. kr. til udvidelsen af børnetilskuddet, og ungdomsydelsen kostede 310 mill. kr. Forskellen på de 240 mill. kr. skal bare spares.

Oven i det ryger priserne på børne- og ungdomsinstitutioner voldsomt i vejret. F.eks. for taksterne i vuggestuer bliver det ret almindeligt, at prisen stiger med omkring 600–1.000 kr. om måneden eller 7.000–12.000 kr. om året. Der er nogle steder, hvor det bliver værre, det så vi bl.a. i fjernsynet i går; der er andre steder, hvor stigningerne ikke er så store, først og fremmest fordi priserne ligger ret højt dér i forvejen.

Oven i det skal der spares på helbredsundersøgelser af børnene i folkeskolen, ved receptafgiften – det er jo også medicin til børn, der gemmer sig her – ved den dyrere kollektive trafik, ved at nedsætte standarden i daginstitutioner osv. osv.

Det minder mig om et femte brudstykke: vi skal også kunne være vores generations indsats bekendt over for de unge. Det er formentlig ikke dem, der er unge i dag, statsministeren har haft i tankerne. Det er formentlig heller ikke dem, der er børn i dag. Det må være de ufødte, statsministeren har haft i